

σφαλώς σ' εκείνη εκεί την πόρτα, σκέφτηκε ο κ. Πανσανίας. 'Απόνω στο παράθυρο ένα ήμίφως τριανταφυλλί θαμπόφωγε...

'Ο κ. Πανσανίας έσπρωξε την πόρτα. 'Αλλά ή πόρτα ήταν κλειστή. — Μην κάνω λάθος! μουρούρισε.

Κι' ενύτταζε τον άριθμό. Διεκρίνετο καλά: «Τ». 'Εκύτταζε το δίπλανο «9» και το άλλο στο πλάι «5»...

Αυτό ήταν βέβαια το σπίτι, άλλη πόρτα δεν ύπήρχε... Κι' έσπρωξε πύδ δυνατά. 'Αλλά ή πόρτα ήταν σφραλισμένη, είπαμε.

«Κάτοικος κατά λάθος θά την έκλεισε. 'Ισως κι' ό σκοπός ό άστυφύλακας... 'Ας χιτύησω λίγο, μου είπε πώς θάναυ μοναχί», σκέφτηκε ό Τζουμχουριέτογλου.

Μόλις άγγιξε το ήλεκτρικό κουδούνι, ένα κουδούνισμα άκούστηκε μέσα, πολύ-πολύ βαθείά. Μά τίποτε ώστόσο. 'Η πόρτα δεν άνοιξε...

Ξαναχτύπησε. 'Ο ήχος άκούστηκε πύδ ζωηρός. Μά και πάλι ήσυχία. 'Ο κ. Πανσανίας χτύπησε τώρα δυνατά και παρατεταμένα, γεμύτος θυμό, σάν νά ήθελε νά λιώσει το κουδούνι με το δάχτυλό του.

— Ποιός είνε; — 'Εγώ είμαι, τζοβαίρι μου! — Ποιός είσαι σύ; — 'Ο γιαβουκλιός του Κινηματογράφου... — 'Α, έσύ είσαι, βρωμάρη!... Στάσου μια στιγμή...

Θεέ μου!... 'Ο κ. Τζουμχουριέτογλου πάει νά λιώσει άπό εύτυχία!... — Νά, πάρε!... Ξανακούστηκε ή φωνή άπό πάνω.

Και του ήρθε στά μούτρα το δέμα με τά κόκαλα της «'Ανατολούς»! 'Η παρθενική Παξιμαδιά το είχε σφραώσει στον Κινηματογράφο, νομίζοντας, άπό το καλλιτεχνικό του κακετάρωμα, ότι ό γείτονας της, ό «λεγάμενος», θά είχε τυλιγμένα εκεί μέσα πράγματα άξίας, ποιός ξέρει, ποιά ακριβά και τιμαληφή είδη πολυτελείας!

'Ανυπομονούσε μόλις έφυγε άπ' το σινεμά, πότε νά φτάσει σπίτι της και νά τό άνοίξει. 'Αμα είδε όμως τί είχε μέσα, περιμενε τον «λεγάμενο» και του τό πέταξε κατάμουτρα: — Βρωμάρη!...

'Ο κ. Τζουμχουριέτογλου γύρισε σπίτι του πικραμένος... 'Ολοι ένήστεψαν αυτή τη νύχτα και ίδίως ή «'Ανατολούς». 'Αλλά και ή μόνη πού έδικαιώθηκε τη νύχτα αυτή, ήταν και πάλιν ή «'Ανατολούς»!...

'Ο "Εντγκαρ Ουάλλας στο γραφείο του.

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ

'Ο Ουάλλας... μάγειρος! 'Η ναυτία της τρικυμίας και ή άηδία των φαγητών. Στο στρατό. Μία συμβουλή του Κίπλιγκ. 'Ο Ουάλλας... καντσονεττίστας! 'Ο Ουάλλας πολεμικός ανταποκριτής. Μία τεραστία δημοσιογραφική επιτυχία. Το κόλλο του Ουάλλας. Τά μυθιστορήματα του. 'Η ταχυγραφία του κτλ. κτλ.

Στά Λονδρέζικα φύλλα δημοσιεύονται άπειρα ανέκδοτα, σχετικά με τη ζωή, τη δράση και τό έργο του εσχάτως άποθανόντος διασήμου 'Αγγλου άστυνομικού μυθιστοριογράφου 'Εντγκαρ Ουάλλας. 'Από αυτά μεταφράζουμε χάριν των άναγνωστών μας τά πλέον χαρακτηριστικά:

'Ο Ουάλλας, στη νεότητά του, είχε προσληφθεί ώς... μάγειρος σ' ένα άτιμόλοιο! Ούτε μαγειρική όμως ήξερε, ούτε μπορούσε νά ύποφέρει τό κούνημα του βαποριού. Φαντάζεστε λοιπόν πόσον ύπέφερε άπό τη ναυτία...

— Δέν μπορώ όμως νά πώ με βεβαιότητα, έλεγε όταν διηγείτο καμιά φορά την περιπέτεια του αυτή, άν ή ναυτία μου ώφειλετο στο κούνημα του βαποριού ή... στα φαγητά πού μαγειρεύνα.

Στό τέλος ό Ουάλλας, βαρνευστημένος άπό όσα ύπέφερε και άηδιασμένος άπό τά φαγητά του, εγκατέλειψε τό βαπόρι και την κούζινα του και κατατάχτηκε στρατιώτης.

— 'Η στρατιωτική ζωή, σνήθηζε νά λέη ό Ουάλλας, μ' έμαθε νά πειθαρχώ τά νεύρα μου και νά σέβωμαι τον έαυτό μου!...

Τό σύνταγμα, στό όποίο ύπηρετούσε ό Ουάλλας, μεταστάθμωσε κάποτε στη Νότιο 'Αμερική. 'Εκει, ό δαμόνιος μυθιστοριογράφος γνωρίστηκε με τον έξ ίσου περίφημο 'Αγγλο συγγραφέα Ρύντναρ Κίπλιγκ.

— Δέν είσαι καμωμένος, του είπε ό Κίπλιγκ, ούτε γιά ναύτης, ούτε γιά μάγειρος, ούτε γιά στρατιώτης. 'Αν έβλεις νά μ' άκούσης, παράτα τα όλα αυτά και γίνε... κα-σονεττίστας! 'Από τό ύφος σου καταλαβαίνω ότι είσαι φτιαγμένος γιά νά διασκεδάσης τον κόσμο!

'Ο Ουάλλας άκολούθησε τη συμβουλή του διασήμου συγγραφέως. Κι' έγραψε μία καντσονέττα, ή όποία δέν άργησε νά κάνει φουρρόρε σ' όλο τον κόσμο!...

Την έποχή του Νοτιοαφρικανικού πολέμου, ό Ουάλλας, άπό καντσονεττίστας άποφάσισε νά γίνη δημοσιογράφος. 'Η πρώτες ανταποκρίσεις πού έστειλε στις άγγλικές έφημερίδες, ένίησαν τόσο τό ενδιαφέρον του κοινού, ώστε τό «Ντάιλυ Μάϊηλ», μιά άπό τις μεγαλειότερες έφημερίδες του Λονδίνου, τον προσέλαβε άμέσως με συμβόλαιο, ώς... ισόβιο συντάκτη της!

'Η μεγαλειότερη δημοσιογραφική επιτυχία του Ουάλλας ήταν ή άναγγελία στην έφημερίδα του της λήξεως του νοτιοαφρικανικού πολέμου, δυό μέρες πριν φτάσει ή πληροφορία αυτή στις άλλες άγγλικές έφημερίδες!

Γιά νά κατορθώση νά μάθη την είδηση αυτή, ό Ουάλλας είχε καταφύγει στο έξης τέγνασμα: Στο δωμάτιο, όπου έβρόκειτο νά ύπογραφή ή άνακοχή, είχε τοποθετήσει ως φουρρός ένας παλαιός του συμπολεμιστής. 'Ο Ουάλλας τον έπεισε, την ώρα πού ό αντιπρόσωπος θά ύπόγραφαν τό έγγραφο της άνακοχής, νά του κάνει ένα ώρισμένο σινάλιο με τό μαντίλι του, άπ' τό παράθυρο.

'Ετσι έμαθε την τόσο σπουδαία είδηση και την τηλεγράφησε στο «Ντάιλυ Μάϊηλ», τό όποιο έκκλωφόρησε την ήμέρα αυτή σε τέσσερες εκδόσεις.

'Οταν τελείωσε ό πόλεμος, ό Ουάλλας έπεδόθη στη μυθιστοριογραφία. Τό πρώτο του μυθιστόρημα, «Οι Τέσσερες», εκκλωφόρησε σε χιλιάδες αντίτυπων.

'Ο Ουάλλας έγραψε έν όλο 150 μυθιστορήματα, 300 διηγήματα, 23 θεατρικά έργα, 25 σεναρία και πολλές χιλιάδες χρονογραφήματα.

Τόν περασμένο Σεπτέμβριο εκάλεσαν τον Ουάλλας στο Χόλλυγουντ και του προσέφεραν 4,000 δολάρια μισθό τη βδομάδα, μόνο και μόνο γιά νά δίνη τις συμβουλές του!...

Μόλις έφτασε στο Χόλλυγουντ, ό δαιμόνιος συγγραφέως ένεντυόσθη μέσα σε μιά μέρα τις ύποθέσεις τριών σεναρίων, τά όποια έγραψε άμέσως και τό ύπέβαλε προς έγκριση στο στούντιο πού τον είχε καλέσει...

'Ετοίμαζε δέ και τέταρτο σενάριο, αλλά δέν πρόφτασε νά τό τελειώσει. 'Ο θάνατος τον πήρε ξαφνικά...

Πέθανε με τό χαμόγελο στα χείλη...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Οι χειρουργοί της έποχής μας θά πιστεύουν ίσως ότι ή έγχειρησεις πού γίνονται στο κεφάλι γιά νά θεραπευθή ένα άπόστημα, ή γιά νά βγη τό πύδ πού έχει συγκεντρωθεί εκεί, είνε επίνουσις των νεότερων χρόνων. Και όμως, τέτοιες έγχειρήσεις έκαμαν και οι 'Εσκιμώοι χίλια χρόνια πρό Χριστού.

Μιά επιστημονική άποστολή, ή όποία ένήργησε τελευταία άνασκαφές στην 'Αμερικανική Κολομβία, βρήκε εκεί, μεταξύ των άλλων, και ένα άνθρώπινο κρανίο, τό όποιο, κατά τους παλαιοντολόγους, είνε ήλικίας 3,000 τουλάχιστον έτών. 'Η διασκευή του μοιάζει, και στις έλάχιστες ακόμα λεπτομέρειες, με τό κρανία των συγχρόνων 'Εσκιμώων, πράγμα πού φανερώνει ότι ή φυλή αυτή, στους προϊστορικούς χρόνους, κατοικούσε στην Κεντρική 'Αφρική και άργότερα, άγνωστον γιά ποιο λόγο, μετανάστευσε προς τά βόρεια μέρη και εγκαταστάθηκε κοντά στον Πόλο. Στο κρανίο λοιπόν αυτό, κοντά στον κρόταφο, ύπάρχει μιά τρύπα, καμωμένη με αλχημικό όργανο και έντελώς όμοια μ' εκείνης πού άνοίγουν οι σημερινοί χειρουργοί στις περιπτώσεις άποστημάτων. Φαίνεται ότι πρόκειται περί έγχειρήσεως πού έγινε άπό γιατρό της προϊστορικής εκείνης έποχής, επειδή δέ γύρω άπό τό έξωτερικό περιθώριό της τρύπας αυτής έχει αναπτυχθεί καινούργιο κόκαλο, οι παλαιότεροι λόγοι συμπεραίνουν ότι ή έγχειρησις είχε πέτυχε κι' ό κάτοχος του κρανίου έζησε άρκετά χρόνια ύστερα' άπ' αυτήν.

Ουδέν, λοιπόν, καινόν υπό τον ήλιον!...

